

- 1 קרבו גוים לשמע ולאמים תקשיבו תשמע הארץ ומלאה תכל וכל־צאצאיה:
- 2 פי קצר ליהודה על־פל־הגוים וחסה על־כל־צבאם החרימם נתנם לטבח:
- 3 וסלליהם ישלכו ופגריהם ישלה באשם וגמסו הרים מדמם:
- 4 וגמקו כל־צבא השמים וגמלו בספר השמים וכל־צבאם יבול פגבל עלה מזפן וכנקלת מתאנה:
- 5 כי־היתה בשמים חרבי הגה על־אדום תלד ועל־עם חרמי למשפט:
- 6 חרב ליהודה מלאה הם העשנה מחלב מדם פרים ועתולים מחלב פלזות אילים פי זבח ליהודה בכצלה וטבח גדול בארץ אדום:
- 7 וירדו ראמים עםם ופרים עם־אבירים והיתה ארצל מלם ושפרם מחלב ודשן:
- 8 פי יום נקם ליהנה שנת שלומים לריב ציון:
- 9 ונהפכו גחליל לזפת ושפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה:
- 10 לילה ויוםם לא תכבה לעולם ועלה עשנה מדור לדור תחלב לנצח נצחים אין עבר בה:
- 11 וירשלה קאת וקפוד וינשור וערב ושפנו־בה ונטה עליה קורתהו ואבגו־בהו:
- 12 חריה ואין־שם מלוכה וקראו וכל־שריה יהיו אפס:
- 13 ועלתה ארמנותיה סילים קמוש וחרום במבצריה והיתה גנה תלים חציר לבנות וענה:
- 14 ופגשו ציים את־אזים ושעיר על־רעהו וקרא אחד־שם הרגישה לילית ומצאה לה מנוח:
- 15 שמה קגנה קפוז ותמלט ובקשה ודגכה בצלה אחד־שם גקבצו דלות אשה רעותה:
- 16 וירשו מעל־ספר יהנה וקראו אחת מהנה לא געלכה אשה רעותה לא פקדו כי־פי הוא צנה ורוחו הוא קבצו:
- 17 והוא־הפיל להן גחל וידו חלקתה להם בקו עד־עולם וירשנה לדור ודור ושפנו־בה: ס